

وهك وځگه پانځاميه ئهم داستانه.. ئهديب نادر

“من سهر بهو ځچه هكهم كه كاتى ځى له ژر ئهشكه نجه و مهينه تيدا
گډرانى وتووه”
ځامب- وهرزك له دزه خدا

به دواى ځدا له قلهقه كان بڼه وه كان لانه كانيان دهه ځنه وه، منيش
ها تمه وه... داپيره بڼه زار ځه بڼه باوكه كانى دهو روبه رى، سهر بوورده
ئه فسوونا وييه كهى به كځ تاييه كى ميلانكځ ليه وه گرځدا و منيش
ده سټپكځى سهرگوروشتهى بڼه كځ تايى ځه وه كهى ځم بڼه غهواره كانى دنيا
له ئه لغبوبځه وه شه توك دا: پاش نه مانيش! ئيره يى به وانه ده بهم، له
گډځانهى غهواره يى، به گوځجاى جوانى مانا، پځشته وپه رداخ، ناويان
ده خنه له سهر تاتهى كځله بهرده زرافه كان!

*دووپا تهى خود

هځشوى ساته به ته وژم له كيس چوه كانى ځم ده ځنم، هځشوى ساته
ځځه پووت بر دووه كانى ځم دووپا ته ده كه مه وه، نه خشه تارى ئهم
په ځه وازه ييه كځ تايى ځه ده كاته وه، له گځتى ئه فسوونا وى فنجانه
هځلوون ئاسا كهى ئهم دير ځه كه كوځځ نانيه قهره بروو ته دا، كچځنځى ځى
به پځووشه به فرى ځووسپى، ئه وه شه وه زيوو ييانى ياد وهرده گځځا يه وه
نځو بوون.

*دوځيانى ځه گه كان

له مځر نه بوو، به سهر كيشوهرى ته ځايى لمى بڼه شوومارى ياد دا،
گه رده لوولى يادوه ريه قه ترانيه كانم داده چځځاند، ژيان ده بووه
ئاسنى كووځى له گه رده ن و مه چك گه وزاو، ئه بجه دييه ت ده بووه مه ودا
و كځ تايى بهو په يوه ستيانه ده هات، كه كرمه مه ځمه ځيه كان
پځقه تهيان داپځشيبوون، دځ له ترپه ش باقه يه كى بڼه ميهردا گينگځى
ده دا، نيگايش ځازى تراويلكه يه كى دوورى له بهر ځدا هځده گرت، ئه و
دوځيانه ده گمه نهم ده بينى، ځووپځشى زه ليلى، ځوخسارى يه كځكيانى
حه شارده دا، ئه وى تریش وه كو داوى جا ځجا ځكهى بنميچه كان، هيچ
گځژه ځووكه يه كى توو ځه نه يده پساند.

*بځهووده يى

هه موو شادييه كان له ديوى دهره وهى گيان سه قاميان گرت

هه موو شته کان له دهره وهی نیشتماندا بـن و چـژی مهرگیان هه یه
هه موو شته کان له ودیوی خـشه ویستی بـبه ریین له ته ماو هووده
هه موو شته کان له مدیوی عیشقبازی پـن له دـدـنگی و ژوار

*هاوکـشه یه کی دواکه وتوو

نازانم بـ کاژی مندا بـیم توو هـه دـا و وهـک خه وتوو یهـک به سهر شـسته
بـره کاندا پـی خـم هـه بـگرت، ئاوـنه یه کم نیازبوو: وـنه ی میهر بـژی
دووره چاوی تـی له وودا به دی بکهـم، گوـم له هه سانه غه می ئه و
گـرانیا نه بـت، له شه وانـکی دووردا هاوده نگیان پـده به خشین، له و
سه ما ئه هریمه نیانیش به دوور بم که گیانیا نه ده سکه نه ده کردین و به
بـحـی غه واره ی ئهـم ئـلکه هـه بـکـو ووزاوه وه گرـچنیا نه ده کردین
*هاوکـشه یه کی به رای

چـن ده توانم ئه مشه وه وه نه وز بدهـم و ئه و هه موو قافـه و بـچانه
له بیر بکهـم که خـره هـه بـتووه کانیا نه له شه وی هـه بـاتنمدا به یاد
سپارد، فرمـسکه کانم کـم نـین، توو هـیم برووسکه نیه، ئه و
ده روزه ئاسنین و ئه فسانه ییه ی سهرنو بـشتم به کام ئه فسوون بـابما م،
چـن ئهـم ئاسمانه به بـشای ی ئا بـووقه دراوه بسمم؟ په رجوو قهـت قهـت
به من ناکرـت! دیواره بـ ئه ندازه ئه ستوور و تـکمه کانیش
چـگای ده رگیان له نـودا نا بـته وه!

*هـنگه وه نه وز یه کان

له کوـوه دـی، ده بـی پـلوودانی چـبـای ی کـانـه کانت له دیده و
شه قاوه کانتا هـه بـگرتووه و سووتانی نایلـی نه سبهانه ی کـلیته ژیان
سپاردووه کان و مهرگی شه وله بانه له بیرکراوه کان ده بینـی، ئه و
چـه نه مامه بـوواوانه ی هـزریشت، که به مندا بـی ده تکرده ئامـازه
به راییه کانی ها توچـ و به سمه خـبـاو ییه کانت ووه و دنیای تـزوگرد
کـشت ده کردن، بوونه به ئارد بـکی به هـک، چیدی ئـکسجین به دنیا
دووره که ی باوکت نا به خشن، ماندوو بـتی کلـری کردووی، شه مه نده فـهـر کیش
به تخووبه که له پچه کراوه کانی دیاردا تـناپه بـت، ماندوو یه تیت لـ
بـدز و سه رخه و بـکی دیلانه ییت پـ بـه خـشـت
*گه هـلاوژه

بـ کوـ ده بـی، له نـوانی زهرده په ی هه میشه یی و به ئاگای
ئـواره دا، له هـنگه وه نه وز یه کانی خـراوادا گه وزه ده خـیت، وه کو
سه دایه کی چه مووش له گه هـلاوژه ی خه یا هـکاندا زایه هـ ده ده یته وه،
وه کو سه دایه کی گلاو ئاوو بـی گه هـانه وه یه کی وه دی نه هات ده ده یته وه، تا
له ئا پـرای جه سته هـه وهریووه کانی شاره لـه سه رابیه که ت
بـگه وز بـیته په له قازه بـدوا یه کان.

*ته داعی یه کهم

کهس ناپرس، کهس له خه می ئه وه دا نییه، جسه قامی سبه ینت له کو دا ده بټ، کهس بیر له هه ناسه کانی هاتوو ناکا ته وه، هه تا ئه و ماسیه په ه نگییه ی نټو ټټ خانه ل ځنه که یش مگ ټر ده کات سهری نهرم ټټ هی په نجه کان ل ټکدا ل ټکدا ډاکر ټټ، هه تا ئه ویش- که ناتوان ټټ - نه خشی وټ رانی بیناییم وټټا ده کات و له چ ټټ وهی به تانوپ ټټ ب ټکه سیی ده مه ټټ ته وه.

*لاقه کردن

ئهم د ټټ په یه، به د ټټ په کانی تر ناچټ، زه وی ه نگی ټټ ژاوی خ ټی به ترپه ئاوه ټا کان ده سپر ټټ، مندا ټټ یه، له و دیو ئاوا یه که سته کییه کان، له و دیو سه به ته ی حه سیری برینه ئه به دییه کان، له و دیو ئا فهریده بوونی که وشه نه ب ټټ دوا یه کانی ده ربه ده ری، په یفه کانی ده کرد به کللی شه و ب ټټی ئاوا ټټ کرده وهی ته لیسمه داخرا وه کان، ب ټټ خ ټی ده گه ټټا، به ټټام خ ټی به ونبوون ده سپاردا! دیسانه وه به دووی خ ټی یدا عه ودا ټټ ده بوو، له و دیو نه یزه کی جه نگه وه به تیامانی پ ټټ نه ټټنی ده ی ټوانییه ئاسه وار و ج ټټ په نجه کان، به سه رسامی ده چووه سهر ټټ اسپارده ی ده ریای هاتوو و سه رچ ټټ یه کی دیکه ف ټټ رده بوو، له به رچاویا کچ ټټ نیی شه پ ټټ له کانی کات ده پټان و دیسانه وه به سه رسامی ده ین ټټ یه ئه و په لکه گیا باریکانه ی له ئام ټټ زی دوود ټی با و ج ټټ لانه ی خووناو که شه فه قیه کاند، که وتبوونه کر ټټ شمه ی خه ونی ئا ټټ وه، به سه رسامییش ده ین ټټ یه ئه و چراوگه پ ټټ میهرانه ی دوا ئه سرینی داگیرانیان ده ټټ شته سهر ټټ وومه تی وشکه ټټ گه ټټ او ی شه وی تاریک.

*دیما نه یه که له گه ټټ مانگی ب ټټش و به تا ټټا

مند ټټا نه بووم، که مانگی گه ټټ کم په یفاند، له سهر ئه و شاره غه ریبه، له سهر ئه و قه قنه سه ک ټټوک ټټ دامرکاوه تریفه کانی په خش ده کرد، سنووری مندا ټټ کارییه کانی خ ټټم به ټټ ابردوو به خشیبوو، ئیدی هه رگیز مندا ټټا نه بووم، که ختوو که ی بیستنیما و پ ټټم وت مه چ، مه چ ټټ ره سهر دوو که ټټا ک ټټ شه کانی ئه و شاره که مهر ب ټټ او وهی له ن ټټو دا ټټ ووخان و ته پیندا خ ټی به ک ټټ ست ټټ کی به رپ ټټ وار داده پ ټټش، ئیدی هه رگیز مندا ټټا نه بووم، که به گو ټټ چکه کانی ټټامگه یاند: مه چ ټټ ره سهر ئه و شاره دز ټټو و بز ټټ کاو ج ټټ ه ټټ راوهی تیتروازه کان چیدی له نه ین ټټ کی ئاوه کانی خ ټټ نابین، مه چ ټټ ره سهر ئه و شاره وردوخاشه باله شی که ټټ که بووی ئه و ئا فره تانه نه بینیت، که پاش ج ټټ گیربوونیان له ئه موسته چاوی هه تا هه تایی په ټټ هی شین و م ټټ ری نیکر ټټ فیلیایان له باوه ش خ ټټ گرتبوو مندا ټټا نه بووم

که گویم له قريشکې وړانکهری کانزا فاکهکان بوو، ئهې بېچې که وتمه سهنگوسووز؟ ئهې بې پرسیم ئهوه جهنگه مهشقهان بهرهو تهشقایي دنځر، یان بهزم و هزمی دوهزمه بې ئقرهکانه هه ايساوه؟ ئهې ئیتر له بهرچې پرسپاری وهکو زاری ئهشکوت داچې او؟ نه مدهزانی ئهوه یه که مین ځځی بهرجهسته بوونی وجود بوو

جهسته یه کم خسته ژر کځفی ځځ و هاتمه دنیا!

نه مدهزانی، دیده کانم لهودیو مینای چایخانه یه کی ژاوهوه، سهربازه به تالوکه کانیان ده بینی، وهک هه وری ز له هوینهوه وهرده بوون، نه مدهزانی بېچې لهودیو دهسته جله خاکیه قو اوپی و چکنه کانیانهوه هه میسه وخساری منداکاره ی جهنگم ده بینی و لهگه ا زامه ته هکانی سهره تادا ناسپارییه کی قوویم په یدا ده کرد؟

*گه وره بوون

دیم شه مهنده فهرکه، له نځو توونځی سا ه خو ناوییه کاندازر ده بېت، کامیراکان، وځنه کانی یاده وهری ده مهنخوون ده که نهوه، په نامه کی پرسپاره کان له بوومه لهرزه ی کاریوهی هشی جهنگدا چځ اوگه ی شه باقه کان سووره کان ده گرنه خ، ئه و پیتانه ی وهکو بځفی سهر ووی ووپه، له هوشه ی پځ درزی مزگه وته ته ریکه کان به ره قم ده کردنهوه، بای خ شه ویستی ده بووه شوانکاره و بهره و شاره له بیرکراو و ونه کم ده یبردنهوه، وهک گیایه کی له نځو ناوونگدا شراوه، به ته متومانی ئه و گمار هه هک کییه خ حشار ده دم له لانکه ی چاوه که سیره کانما وک به گه وره ییه وه ده گر، گه وره بوونیشی ناسر کی بځمانی ئارمانه په یگیره کانه، له نځو کووره ی ساته کانی غه واره یی و بځبه های، ده مکات به بوونه وهر کی بې کځوک و به دځزه کان ده ساژ، لهو کاته وه، له چامه کانی دځزه خدا زهنگځا... زهنگځا... ئیکسیری دانسقه ی زینده گی له گیان و حمدا هه ده قوو، که وانه ی چاوه ئه شک ځځه کانم، نیگا کانم ده گرنه شینکایي سځاو ی ههای با و ئاسمانی بځکځا و یه کځه هه ند، هه تا شه هوته ی ده گمه نی گه واه کان بدځشم و په لکه زځرینه دیاره کان شکار بکم.

*ئاوځنه کان

جه نگاوه ره به ئاځ ش تاجداره کان، قامکه تووت کی و چاوه باشقا ا و ځځده کانیان ده گرنه سنگ و بهر کی دځهاتییه کان، گونده کان شه که تیي کرم یان ده کات، زینهار ده بن له ئاوه دانیی و اوهستان، پځیه کځچکړدووه کان وهک ئاوځنه ی هه په سځراو سپه اکیان به توله و چه تځزاوییه کانه وه له بیر ده کهن، سواری زینی ئاوزینگدان ده بن، ده که ونه قهرتا هی پشته داه زراوی هه اتن کی ته به دی، کځ ئه و

کهستهك و خه ده بینت، بانی گیانه ای ئهم دیواره وردوخاشه ناکات و له ناو پچ و لوولی ئهو لمه ههمیشه ییه دا، له ناو دووکه ستانی جهنگه به نهکان ئاوا نابت؟ سووتان بئس و مری قهره برووت به ههموو شتهکان ده به خشت، ئا ئهم هوته شیرزه و پشه کاوه، فهریکه گهکان له خو نه به ربووه کهی من وهرده دات، مانیفستی هه نه یهك ب لای تاوی شرداری ده دا به سهر بینا ب به راییه کاند، ئهم ده ستا ه خاییهی دانه و هی ئستامان ده کاته ئاردی ابردوو، دوا ئیش به سهر ئسکه کانداندا گه هی دت، وردوخاشی به دم و وخساری ککهکانی بوونمان ده دا و گیانمان کهم هی ئا و نه ییه دووکه ی زهر دیلهی کیمیای ل هه ده چت!

* نهوگه ده مانگه تهوه ب مانگی ئادار

ئیدی له ده رهی جهسته مدا مه شقه ان هه نایس نم، لقی باسکه ش هکانم ئه نگوستیان پیا هه ده وهرت، ئهم سهره هه دانه ج له و دیو چمهکانی به زن و با قهرت ماغاوییه دینه کهم هه ده تروشک، دم و نه ی وخساری مانگ هه تاوی خهونی مندایی او ی ده نه ت، خورپهکانی جه ده م نن، خورپهکانی تریفه ی بهر تاریکییه کی لاسارن، و نه ی ئهو چرا زیووییه مه لووله پهرتیی گیان ک ناکاته وه، خهرمانه ی ئهو گه واهیده ره تاقانه یه تی شنایی به سهر ئسکی بداریم هه ده نیشاند، ئای له و هه ناسه دواکه وتووانه چن شووشه ی هسه ره ته سه روم هکانم ته ماوی ده کهن، چن خهونه سه روم هکانم په خشوب او ده که نه وه و چاوه کانم ده که نه بار مه تری بینینی ئهو خهونه هه تا تووانه!

* نوتفه یه کی جه ماو

هه لانه ووت و ئاواکان، گژه ووکه ناوه ختهکان خو نیان ده داته دم ونبوون، منیش دوورم، له و له چه مه ره و ترپه یه کی خه و یستی پترم جه نه هشتوو، دپهکان ده کهونه زافدانی وشکوبرینگ ب هه و یایی، ئهو زهنگه به ده وایه کدا هاتووانه نابن به ب شه یهك وشه، ئهو تارما ییه له مانه وه بزار و هه راسانه بیانکاته شووره ی دژواری مانه وه، نوتفه یه کی مروارین ده خاته ئینجانه هنگامه کهی ئهو شه به نگه به جه ماوه.. ههنگه ته هه مینه کهی که لی جه ده م اند به بشت ب ت پزیسکی گاو بان کی پ اوپ له ده نگه نا و خایی خایی له سه رابی ب به خشت.

* خه ون کی م خه کیی

که مانگ هه هات: سه رم پوره ی پکه نین بوو، به خهونه پ ناستیه کاند ش ده بووه وه، له دنیا م خه کییه کاند خی به مه ده شی

دهسپارد، له بههشتك دهگه، دهروازهی شاری متهكه و دهوهمه له بهختیدا كرایهوه، دهنگكی زړ مووزن و هه تاكو بپی شیتانی، فرمانی دا: له خهونهكان ببهیری كهن، چرای یادهوهرییهكانی شاری سهرزدي له چاودا بكوژننهوه، بیبهنه لای ئه و بهندهنه نوا گومایی دهشكن، بپنی گو و سیحری جوانی ئاوه دانیی و پاكیزهیی اموسانی زارانی له دها دركهن، پپی نیشاندن، چن ب هیوا مهزنهكانی دهچته سهر زینی مردن. كه مانگ هه هات: ههوساری دهماره عاشقهكانی من بهربوون، سهره ب هدادانه كم وهكو بچووه زناری به با كهوتوو لهو قه دپا هه سهره ول ژهوه خلا رده بووه ن و جوانییه ب پهرواكانی شهید بوون.

*پریازگ

خوهمی خوځن هوتی ههنا، جانتای زامه پ مهوداكان ئاو نهیان هه گرتبوو، جهنگاوه ره گه یشتهوه كانیان به دیار دهخست، خهرمانه دهسته م بووی گیانم دهگه ان: گهرماییهکی خړئاوایی- چرای خندهیهکی به جماوی زه كهفت به كزییهکی بپمهیل، په پولهی دوا هه ناسه یهك- ك تاییهکی شیرین شیرین و سهرسامكهړ- ئوم دكی په ژموورده نه ناس و چند هوه یهك برینی سووری هه نووتا- و له سهر جهسته سهخییه كه مدا د زران هوه.

*وار

وا تکی وردوخاش و په اگه نده له گیانمدا بینرایه وه: لمی زینی سارا ووت و قووته كانیم له گورچیلهم هه گرتبوو، هه ورازه سهر كه شه كانیم خستبووه كووایی پشتم، باو كژه ب نسكانی پشوویان گه مار دهم، كانیاوه زه نو ره كانیم ئاوی بینا چكردووه كانم كردبوو، دی پ میهرم كردبووه كه پری ئاسایی قه با باستانییه كانی، به تلییه زبره كانم خهمی سهر ووی هه یقی گهر دینی ئاسمانه م نه كه یم دهساییه وه، زه مه نه كهی، له كا ترم ره به سا دا چووه كهی م ژوودا، هه ندی نا هها بوونی بهر جهسته ده كرد ئمه ئاوا هه مانده گرت ئه ویش له تاسه ی ب تانوپ مان اده پسكا

*تههزمی مهوداكان

له جگه لهی گریانكی هه رگیزییدا، به دووی ئه بجه دییه تی با هه فهدا دهگه ام، كه نه خشی كه ونارای به تهلبه ند خهفه كراوی ئهم واره جار كی تر د زرایه وه، تههزم و مهرگ له گیانی ساردی باكووریم هه دهوه ری، گالیسكه ی با هاوك شه كوشنده كانی كیمای به پیلانه ب سییه كانم دههنا، ئه نگوستی هه ناسه كانم چیدی قه متهریان نه ده خسته گهر دنی مهرگ، ئاسمانی ب موبالات مهودا چه مووشه كانی ئهم نه خشییه

به ته نه بوون زين كردبوو، ئهو چاگه له يا قووتيهه كرده بهرموورى
ئاساي ئاواي سبهين، ههنگاو ههكانم باژي هه سنووريهه كاني
خواست كرد و له شيناويه به دواويه كاني ئهستهرهيه كي دي امام.

* ته داعي دووهم

كه ييشتم، كه دهگه مهوه مه نزي خه بهختيهه كان به كاني نه
چاوه كاني ئهو په ي خهوني مندا ييمدا پياسه دهكهه، يي حه مه لوولم
له ته پوت و چاوه كاني سه ره يي غه ريبه يي خه هه دهكه ش، سه رجه مي
كوخته و خانووه كان وهك نوشته پير زه ييه كاني جادوبازي قزدر يي
گه هكه دووره كه مان سه سووچن، له دامه ني چاوه وشكه كاني مندا ئاوقا
ده بن، ده وروپشتم له ميان ژهنگ و ژيله مي به دهنگيدا سه ره هه
ده دن، له هه موو چركه ساما هه كاني ئه ستا سه ده كه مه وه، هه موو ساته
به هه نگو ووه كان ده كه مه سوو تووي بير كردنه وه يه كي سه روم له
گه نه وه يه كي ديكه و به ئاشكرا نووس كردنه وه يي ئه هه و ئاره زووه
له كا بوونه وه به ده ره كان و كه له پووري ئه م ئه وينه به رده واهه.

* كاسه تيك

له پايته خته به تارمايي قه ره باخه كان، په يقه مه ند و سه لاره كان،
كاژي به ريان داده مان، له و يي ژه بن له تبر و كه وان، كه سه فه ري
باران شه قامه خه وتووه كان هه جاي ته ايي ده كات، به هيميه كي په خواس
وكه ولاه، نيگاي قه فه زي چاوانم به گشت ئااسته يه كه به ره هه دا
ده كهه، كه درك به وه ده كات كه هه وهسته يي سه ره ته نه مره كانم له
پا وه دي نه هاتني شته كاندايه، كه درك به وه ده كات، كات كه
سه رماي برس يي ئه م به شاييه له هه رس به ده ره يي كاسه يي سه رم ده ته نه ت،
بهر له فاندني كت به كي ده وه مه ند، يان هه گرتني ئازار و ژاني
كت به خانه يه كي ئاوه هه ده كه مه وه؟
كه په يي به په ك شيه كاني ياد و خه يايي من ده بات؟

* مووچ كه يه كه له سه ره شسته يي سا هه كاندا

هه موو شته ژا هيهه كان له كاني گه يي يادي كه چه رييمدا ده بنه داري
شيريني، له شم وه كو هه مي زستان له سه رمادا هه ده له رز، تامه
هه نگو ينيه كان، هه نكه هه نگو ينيه كان، سه داي ترپه لاوازه كان و
دووري هه ناسه كانيش، ليزگن به سه ره خه مه ئه نگوسته چاوه كانه وه
هه ده ترووك، له سه ره شسته كاندا ده كه ومه دواي ئاسه واري به ج
نه ماوي سا هه كان، سا هه كان دنايدني چاره هه شين، له ددا شه و
تاريكي داده هه نن.

* په نه ره

په یوه نډی نځوان هه ناسه کانی ده می گیانه، دووکه، ئاسا چاوی
 سه مای له یهک ده نځت، له شار ځکدا، س پی ئا ب ووقه ی گیان ده گرت،
 ورشهی لوی شه هوه تڼی ژی چه ق هه سان ماچکړدووه کان، له دځدا په نجره ی
 ئا واییه کی سه خیی ده که نه وه، شه ویش گیانی به به یانییه نه ها تووه کان
 ناسپړ، تا ب ډارییه مان دوونه ناسه که ی وه نه وز و پ ووشه ی
 ماندو ځتی چاوه کان ب ځنځ، ئیتر و ځنه د ځینه کانی یادوه ریی له
 ئاو ځنه ی سه قامگیری ئه و توله ووباره ی مندا ځیدا ج ځده م ځنن،
 ئه سپ ځکی لات، ځ ځی وه ځسی که وت ځته سر سمه ب ځ ته تهره کانی و ځ ځه
 زه مزه مه داره که ی پ ځ تهرک ناکرت.

* ځا نه بوون

ئاسمان گومه ز ځکی نق ځمداره، ده یجوور زینده وهر ځکی دز ځوی ده ساژ ځیه،
 مانگ گولبه ی سوولاوکه یه کی مه ند و که ځه نکه، له سر دوومه ځه
 که سکه کانی گیانی پ ووکاوی شاره وه، تفتیلکی گ ځه بردووی بانگ، گمه
 ده خاته ن ځو هه ځد ځره ب ځبنه کان، سه دا به سر ته نافه کانی ئاس ځدا
 هه ځده واس، چاره وی گشت ناویشانه چه مووشه کان له ځ ځا و گهردی
 زه رده په ی ئ ځواره دا ده گل ځن و له تروسکایی ئاسته می ده لاقه یه کی
 دووره وه ځ ځده چه ن ځو جهسته ی تاریکیه کی ب ځ هوت، له و دیو ق ځزاخی
 ځا کشان ځ، ج ځ پی دانسقه ی خونه ځ هه ځده گرم، کا بووسی گهرده لوول ځ
 له ناوچه رگه ځیدا په پکه ی خواردووه، ترس و تراژیدیا له ناخی
 بیا بانئاسا مدا ده ستیان ت ځکه ځا کردووه، که ق ځزاخه که ج ځد ځم،
 هه نگاوه کان ه ځشاکون ځ هه رخوا ځوون، ئایینده ی پ ځشوه خت ماندو ویش
 و ځزینگ ځکی سه رسا مکه ری خونه کانی مندا ځدانه!

* ته داعی س ځیه م

تارای پ واریی له سر شته ب ځ جوو ځه کان هه ځا ده ما ځم، پاوانه کان له و
 ک ځ ځکه دوور و ته نه ایه ژه نگی جوانی قهرسیلیان هه ځه ناوه، ځ ځ که
 چیدی ناتوان ځ جهسته ئاوا کات، خو ځن ده کاته قه دیفه یه کی زیوا ځا و
 به نمم ځکی گ ځ ځه کانی ده به خش ځت، نازانم سه رجه می ئه و تانک و زر ځپ ځش
 و تفه نکه له ژه نگی یاخی و هه رگیز خانه نشین نه کراوانه چ شت ځکم پ
 هه رس ده که ن؟ ناتوانم واز له دهر به دهریی ب ځنم و شووره ځه ق و
 پته وه کان دابه شبکه م، به وه رینی گه ځا یه کی زهردی پاییز نیگه رانیم
 چر ځ ده کات، شه قاوی هه دادان نه ناس ځازه کانی زینده گیمه، به باران و
 گژوگیای ها توو ده ځته نم.

* ئا و ابوون

دیارنه ما! دیار- نه ما! ک ځ به دووی ځه وینه وه ځدا ځه هه نه ده ب ځت، ک
 له ده ورانی په شم و ځسوا بوون، ب ځ د ځینه وه ی ده گه ځ ځت؟ قاف ځه ی

به دمه ست خولیاى تم و دومان بووه، تراو یلکه دووره کانی نیازه، له شهوانی کز تریفه پیه کان لهو ځکه له ته و او بوون نه ها تووانه هه ډنگوتن. که ځکه گایه کی قیرسچمه و ئهسته میان هه نابووه ئارا، له و دیو مینای ووت و قووتی په نجره نزمه کانه وه، ځکه خانه یه کی قه ترانیی گوزهر ده کات، نیگای وردیله مندا ځکه کانی که ناری، هه نگاوه کانم ده به نه نهو گژوگیا، لهو بژو ځکه قه وزه ییه دا ده یشار نه وه، و ابزانم له هه نگی خاکو ځکه یی ئه مخا که وه ریده ده، تارای سپی تم و خساری به فری اکشاو داده پشته، به فر بووک کی بده نکه، هه نگی گر شه داری کراسه ئاودا مانه که یی ب چاوه ب تروو که کان ده گواز ته وه، که له دنیا یه کی نه گ ځکه ده رباز بوون وه ده ست ده ځکه نه که هه موو هه نکه زیندو وه کان تیایدا ده مرن؟ خوز یی ته نها بهر هه نگی ئا ده که و ته به سهر پرده کان، به ناو ئا واییه دووره کان، به چه مه که فاوییه کاند شته ده ب ته وه و پیاسه ده کات، ده وات و ماچی سووری د پیه که نتراس ته کانی ده کاته گوارهی قه تیسماو به گو یی ئه و ژیا نه که هی، مندا ځکه کان له به رده میدا ده مرن و نابنه گ ځکه هره وه ی سهر به ووردییه کان!

* گه ځکه نه وه ب ژر چه ردا خه کانی مندا ځکه یی

ځکه ژگاره کانی ئه و چاخه، عومر هه شتا شو ځکه نهرمی دهره وه ی با هه زی که چ بوو، به ئاو دانه وه یه کی هه نگا ه، د وجامه ی خه ونه کانمان هه ډده دایه وه و گه کان ځکه په پکه خوار دوومان له ژر به دی هاتنه کانیاندا ده بینى. قرچه دوا نیوه ځکه کشومات و لینجاوییه کان، به ته یمان و دیوار و محاجره و که پری دارم ځکه کاند هه ډه گزاین، ها هی مزر و هه ناره تفته کان و نارنجه ته زاوییه کانمان ده نییه وه، که به رایه تی خمان په شکشه به بهر زایی چه قورسه کان ده کرد و تا ئاستی خ شته مان ده کردنه خوار، ځکه ژگاره کانی ئه و چاخه، سهری به یده ست و شه یدای بهر هه ځکه هی میهره بانى شاری په اوپ له دوو که مان ب ژر چه تری تاریکی ئه و بهر. نه وى نه ده کرد، که قره ځکه نه ستووره کانمان ده خسته نهو قه ماسنک و نه مانده هه شته ئه و بهریه تاریکه کان ځکه خانه ی خاسه بب، هه و مانده دا ئه مه خه نده ی ماسیه په جموجوو ځکه کان ب خوشکه خه مباره کانمان به نینه وه، ئه مه سهر له نو ئاسمانه له سوو روو اوکراوه کانمان ئاوه دانی با هه ف هه ده کرده وه، دواى هه چوونمان ئه و ئا وازه قه یره یه مان ده خواست و له سهر ئه و هزره ده گیرسایینه وه: که ههر ته نها که هه ته که ده بینه شمشا ځکه ژیان فوومان پیادا بکات، ههر ته نها جار کیش ځکه بواری خه و ته دت و دوو هه نگاوی جاوید ده خاته سهر چاوه به ئه شک سه نگین و ماندووه کانمان، به خه و یستییه وه، ئه و ځکه لاسارانه مان داده هه نا، ووه و دیباری

باڻنده تڙاوه ڪان ڀاڻيان ده ڪرد، ٿهو ڙينه لڙيوه ردييه مان ده خو ڦقاند، ڪه له ڇڻوه ڙه ڪاني مهرگه وه ده گه ڀاڻيه وه، چه شني ميواني باراني ٿا خروئڻ خري پاڻيزان چاوه ڪاني هه ڀده ڦنا، هر تنها جار ڪ په ڙهي هه ناسه ڪان به ٿا سمان لهدا ڪبوونه وه قه تيسي ده ڪردين، ڪه يل ده بووين له پياسهي باو سي ڀهي ناوادهي ده رگا ڪاني دوا به ٿي شهو، لهو ده مه وه، به دواي سه فري باو ڪماندا، ٿهو ڇووهي ده ربه ندي شهو، ٿه وگه نمهي نڻو ده ستا ه ڀبه زه ييه ڪاني زه من، به ووي وردی بارووتينمان له نڻو گڏ چانه ڪانزاييه ڪان ده ناو له گه ڀا ٿهو ٿه ست ڀره ٿا گرینه سرمان له بناري هه ڪشانه ڪانه وه هه ڀده هات، ده مانگرته دڻي سه حراييني ٿهو ڀاو ڪه رانهي سپ ڀده يان ده خسته تڙه ڪانه وه ٿيتر واشهي به ته نووره ڪردن سه رقا ٿا سمانی دوو ڪه ڀاويي ٿه مبهري شاريان جڏهه ڦشت.

*مڙه خان هه ڪ ڀ نه خشه سڀاوه ڪان

لهو ساته ڀا ڪردووه ڀ ڄمکه دا، هه موو به په يتووني زووخا ڀا دامن له شه ققهی هه ڀا تن، گو ڀه خو ڀنه ڪان له باخچي سه رسا مڪري قهره برووتدا هه ڀڀ ووکان، ڪه قهره ڪان ڪاڙيان ڦڻڻ دا و گه ڀانه وه ٿام ڙي دڙينه يه ڪه ميان، ڀشه ڀانه تڙه ٿا ڦقاو و تاب ڀي ڇڀه ڀه ڪان بوونه ڀه وه با ڀندهي هيس، ڪاروان ڀه هه وريان ڀه ڦنا، ڪه وتنه ٿا سمانی دوور و بهر له ڪه وشه ني گه وره يي و هه ڀه ته بوون چاويان به دواي با ڀه ڦه نادياره ڪان ڀه وانه ڪرد

ده ست و په نجه هه ڪڙه ووزاوه ڪا نيش بهر ڪي باخچه ڪا نيان گرت له يست ڪ و ياريچه ڪا نيان هه ڀاڻيه نڻو هه ڀده ڪاني سوتما ڪ!

*نه گڏه ڪي

ڀڙه ڪان ٿام ڀتهي يه ڪنه واييه ڪي پووکاوه ده بن، هه موو شته ڪان له نه گڏه ڀانه وه ده له وتڻن، سيسته مي ڪا فيتيريا ڪان، ٿه سکه ميله ڪان، پيا هه سورمه داره ڪان، چاييه ڪوڙا ڪييه ٿه به نڀسيه ڪه، هاموش ڀي هه ردو ديو پهنجه ره ڪان هه روه ڪ ڀيان ده مڻنه وه، ٿاڙه ڀه ڪان به رهو قوتووه بچڪ له ڪان ڀاده ڪن، ڀه ڪخراوه قاچا خه ڪان ڀيان ده ٿاخنه نڻو ڀي تيني ڪا فيتيريا ڀه ده مه ته ق ڀيزه نتييه ڪان و به رهو ڪه ڪي ملده نڻن، هر به تنها ڪه ته تڙه ڪ ڀ له خام ڀشي هه ڀنا ڪڻن، به ڀواري ڀه ده شتي پير ڙي ڀووپه ڀه ڪاني يادمان ده ڪڻن، ڀووبهري ٿه وديوي سه رجه ده ڪان، به يداخي خارود ڪه ڙي تيا هه ڀده ده ن، ته مهت گو ڪي په ڙمووردهي ڀه مڻشي گه وره يي نادهن به دنيا ٿه مه گه هلاوڙهي زه مه ني نڻو نه رد ڀني چاڀخانه ڪانه

ٲٲژه درٲژه کانی یه ٲدا

ٲستاکانه هه مبارزی یه کتری ده بن

سا هه کورته هکان، به دووی ئاواپی عومری نه وه کانداهه وه نه وه،
ووبار هه ناسه یه کی درٲژی ٲ له زه ته ده ریای قوو ها هه ی ده ک شت،
چی په رتیی د رینه ی ٲٲژه هه وه ریو وه کان ده ٲٲچ ته وه؟ و خساره
کلاسیکیه داته ٲیو وه کان ئوم دم له وردوخاشوون ده گه وز نن، له ژر
سه به ری ٲٲوودا ده مکه نه به گه یده ی چاو گلکړدووی ئه و شارانه ی وه کو
ژووژگ گرم هه ی سهر زه وی بوونه، ئاسه ی کزی نیگا شه که ته کان
ده وو ش نن، و خساره که ونه یه کنه واکان به دمه ستن، سهرله نو زاف دانی
هه کړد نمان له شان هه وه ٲٲده کهن، په یامی ٲووچی ئاودیوی شوو شه ٲٲ
هه واکان ده کهن و ده یها ونه نه و ج که له ی سهرکزگرتووی ژر سه یوانی
تاریکایی، مه ستن، ده یانه و نرخی ب هاوتای شته کان بد زنه وه، شوو شه
له مه ده شیی به تا هکان توو ده ده نه چه مه ه ژوو ییه که ی
ئه و دیو. ده کان تروسکاییان له بهر خ یان ته کاندووه، هه موو قوژبن و
سووچه کان به ت ٲزیی له ژر با ی تاریکیدا خه و نراون، ٲٲگای
ک ویله، کچ نیی هه نگا وه کان ده وو ش نن، به دووی د زینه وه ی ئوم دی
بزر بووی نه و دوو که ی خو نن هه وه داین

و شه کان گو ه گه نم به ره و که و ٲری له بیرچوونه وه ده ٲٲن و تیایدا وشک
هه ده گه ٲٲن

به په رزینه ب نده کانی ئه وار خ م له بای هار ده ه خس نم
چن ئه سپه کانی توو ه یی له ته لیسمی ئه م قه متره جیا که مه وه
چن ئه مشه وه ب ئیکسیره بکوژم و
ب هه میشه اکر د نه کانی خ می تدا بته ک نم؟

*ٲٲدیب کی جیا کار

تک ای ٲٲوبانه دووره کان، هه شاری ژر ته متومانن، ئه و ٲٲژه م م و
وشکه، له گ ٲٲخانه ی ئه م یاده ده ورته نراوه، وه ک که له به رد، باوکی
خ م و مندا هکانی شاری ب ئاوشارم له قه برسان کی دووردا وواند:
من چه ند هاوک شه یه کی لاسه نگم، چه ند ئا تاجم به نزیکیی ئه و د ه
ه هایه یه که ج گای بوغز و کینه و د گمای تیادا ناب ته وه هه رده م
سایلی زار هه یه کی ب متمان، بیرم وه م ششی جا سکه ر له ده وروبهری
ده ئا ٲٲ، پادشای فانتازیای مردنیش، خه نجه ری مشت به ناخوون
ازاوه ی هه ک شاو و اووم ده نن ت، وه کو زار هه یه له لمی
بیرکړد نه وه دا گه مه به نه خشه کان ده کم، گه مه به بوو که شوو شه ی
گونا هه گه وره کان ده کم، قه تاته ب د م و که سمه ک نه کان هسم
ده کم، که وشه نه خو نبا وه کانی گا قی نهر ده س مه وه، ناخم به و
هه هه ت کقزاو و که فچه یه سپیوس ها و ب گه ردانه ده چ ت، که

دهشارنهوه و سکیان ددهنه بهر شههوه تی ژاوی مانگ، جوو ه و په که هقه کانی خیان ددهن به بدهنگی و گو ب که ه فی ئاسمان کی به داو تهنراو ادهد ږن، لهم شهوه ب و نه یه دا ک نانی کی بهرماوه و ساپتیه کی نزم لهگه دا دابه شده کات، ک لهگه ما ئه و گه و ا نه ی ووبار له ن و چاوه خ کوشتووه کاند دهنووسنه وه، له تنها یه ک زستانی م ک و سه مهره، ئاو ته و ک ده کاته وه، ک له سروشتی تووشی ئه م وهرزه بهرده وام و که له شهقه یاخی ده ب، ک له سهرده می هه وهرینی وونا هییه کاند ملی یی هات و نه هاتم لهگه ده گرت؟ تا کوژانه وه کی یه کجاری، به چراخانی ئه و ک شکه ازاوانه ببه خشم که گر ببه ندی ته بایی لهگه ا ئه به دییه ت کدا ده به ستن!

* ئاوو دانهوه ب سهره تا

چن ده توانم، ئه مشهوه وه نهوز بدهم و ئه وه موو قاف ه و چانه له بیر بکه م که خ ره هه ا تووه کانیان له شوی هه ا تنمدا به یاد سپارد، فرم سکه کانم ک م نین، توو هیم برووسکه نییه، ئه و دهروازه ئاسنین و ئه فسانه ییه سهرنو شتم به کام ئه فسوون ا بما م، چن ئه م ئاسمانه به ب شایی ئا ب ووقه دراوه بسم؟ په رجوو قهت قهت به من ناکرت! دیواره ب ئه ندازه ئه ستوور و ت کمه کانیش، ج گای ده رگیان له نودا ناب ته وه!

* قه تیسمان

هه موو کات ک دواي ژگار ه هيساوييه کان، له ما به ینی دوو هه نگاوی و او و و قه تیس ده م نم، بهزه ییم بهو زه مه نه دت که له ناو هه نه ده کانمان قه تیس ماوه، هه موو هه نه ده جوانه کان پ پ هی د انیان پ دا هه واسراوه، بهژنی کات و ئه م ستابوون و چرکه ساته نه هاتووه ب شه ق ه کان، له بهر خاتری ئاوات کی به بهرده وامیی مه حکوومبوو، هه مووم د اند، ئاوات ک تیایدا، نه متوانی له پی دهسته کانم له شایله غانی تیشکه کاند لوانلوی زیوو بکه م و چه شنی نیها ی خهزان ک بکه ومه ن و خهون ک له خهونه وه دی هاتووه کانی خودا و به سهوزاییه ک پ شته بم.

* میناره ی خو ږن

نن دکی له میهر به ده ری د شکانم وشکو برینگ ناب ته وه، یادوه ری تا ی ژر پ یه به ک ب ا ئاوساوه کانم ددهمه بهر خ ری که نارهی ئاسمان ک، نه خشی په شوی ز د کی هه ک ک راوی له سهر دیاره، ه شتا نازان وونا کیی مانای چیه، وا دهزان ت ئه و شاخانه ههرده ب شان بدهنه بهر زریان و چه ر خه دانی ههره سه به فر، ههرده ب ببه سهر کی سهخت و دژوار ب جامانه ی باریکه و چکه پ کداچووه کان، ههر ده ب، ههر

ده بـ له مـ گا وهشه تناكه پـ له دارستاني مهرگه، حه كايه تي شيريني
هزه كان له سر يادي لـ وه كانما سه ما بكت، شـ وهى نهوس خرـ شـ نهري
گـ وژ، به ووتیی خـی هـ ده داته نـ و تماشای زـر برسیی
چاوه كانمه وه، له قله قه كان دواى باـ لـ كدان لانه كانيان بـ بـ چووی
تازه هـ سی خـ ده هـ نه وه، منیش بـ چووی لانه يه كي ژـر سـ بهري
تاريكاييم كـ مهـ كـ عه زره تم به ميرات بـ ماوه ته وه، فواره ی
كه هـ گه تي خوـن ده كه م به گومه ز و
ئهم زستانه ئه فسانه ييه بـ دواييه له ژـريدا هـ ده كورمـ مـ.

* بـ واريی

ته نها له تـ به دگومان نيم ئه ی حـ پـ ماخـ لان و ئاته شه كه، ده كرـ
مـ جيزه كانی ئاسمان بـ نيته ئـ ره؟ ده زانم له ناواختدا دـ زه خـ كي
سه ير په نهانه، ده زانم، چاوه مه نگـ امـ نه كانت، هـ موو شته
چه قاوه سووه كان ده بـ زن، ئه مه گاځی زه ماوه نده تاريكه كانی ئـ مه يه
كيژان شوو به باوكان ده كه ن دايكان ده چنه كولله ی سهوزی توـ بازه كان،
قوتيله ی هـ وور و كزی ئاهم سده عاجباتييه يش بـ واريی خامـ شی
ده كات.

* نقومبوون

وه خـ قه ياغي بـ گهردی مه رame كان، پاش گه شته زه به نده كانی، له
مگـ زی بـ گيان و ئاره زووه دامر كاوه كان، نزيك نزيك ده بـ ته وه، له
پاـ ئه سكه له ی بـ وه ريه كي ترمدا له نگر ده گرـ ت، پاځی و
بـ هاوتايی به هاكانی ده دـ نـ.. له دنيايه كي ئاوادا، له بهر ده رگا
دانه خراوه ميه ره بانه كه م مه وهسته، با لـ ره يش شاربه دهر نه كرـ م،
په نجه مه خموره كانت له چه توونی ئاستانه يه خبه ستووه كه م مه سوو،
نه با وه كو مندا هـ كانی ئه وـ يارييه ساكاره كانيان له بير بچـ ت، ئه و
پانتاييه خه مباره ی زـر ده مـ كه سه ری بـ نـ و دـ ه تاراوگه ئاسا كه م
هـ گر تووه، ختوكه ی كوـ راوی ده دات، له بهر ده رگا كه م مه وهسته،
مهـ لوليت ختووكه ی دـ شكـ انـ كي قووـ لـ ده دات، وه ره ژوور، وهك
ئاوـ هـ مه چاوه دووم ووتیيم ببينـ و هـ ق و وشك هـ نه گهـ م، له و
سهر كـ سپه يه مه وهسته، شه قاوـ كـ، هه رته نها شه قاوـ كـ هـ بـ و..
ئيتـر كـ سپه ی جيلوه داری بوون ده كه وـ ته ژـر سـ بهري ئاوه كان و
نه خشي شـ واوی ده روونم له ساته زيووينه كاندا نوقم ده بـ ت.

* ووتكار ييه كي ئه و له بيركراوه

ئـ وـ گا يه، ئـ و جهسته ووت و هـ جـ هـ په سهند ده كه م، ئـ و
له بيركراوه كتومت به دايكم چووه، شه وان دـ ت و گـ ره وييه هـ شه كانی
له ئه سكوردم ده ئاـ نـ، ئـ و بـ وه له بيركراوه، هـ موو گـ شه و

که له بهری جه و قووتی خه ونه نقومبووه کانم ده داته ده ست تیر ژی حزه نام کان، ئه مه چه ند زه مه ن کی لا و ب ه ن گه، من ته نها به خه ونه به م ته که سه ر شاره کانم له قوژبن کی گ ک کی داخزا بووم، د ته لام، مانگی گه رداوی ژوور چکه زستانیه کهم پ پ ده کات له تریفه، جه ستم له خه مه گه نده مووییه کان داده ما، له پ شاک و یاده وه رییه کان ووتکارم ده کاته وه و به نوشته ی سه وزی بچک له ی ن و لوانی ئا و ش نی گیانم ده کات، له شی پیره کی ده کاته په لکه ه ن گینه ی ئو ب نه گه و ییانه ی له کاتژم ره به ج شه کانی هه رزه کاریمه وه هه ده چوون، وه ک ئو شاخه پ دا ده یه که کاتی اکر دنه کان له ن و خ یدا م ی ده دام، ب نی م یینه ی ده ب ته تاجی خووناوه کریستا ییه کانی به ژنوبا م، ل ناگه م ئو ئاستانه یی له م ژه ئاشنایه تی توانه وه ی کا ب ته وه خا و خ ی له بیرچوونه وه بیسم ت، وه کو ئیکسیر به شه باقه وشکار کانی حیدا اده بوورم چی نیساری تینوو تییه له تیشکی زیووینی ئاودا ده وه ته وه ئیتر و نه ی هه رزه کارییه دووره که ی یاده وه رییم، سووسه ده به م، دنیای هه رگیز موزنم فریووداوه.

*ت زی نا ه

که چاوانم وه ک هه وداکانی سه ر سه رم دا ده یان به چه رمووی دا، کات که ئاهم به ی گرافیا سه مه ره و غه واره یه، له په له قاژ ی یاده وه ری ده ستی هه گرت، چراکان که وتبوونه گیانه لا، تووشی سستی و په ژموورده ن کی تر بیووم، نامه ی مه جزوون و شه مزای خوشکه قهیره کهم، قسه ی له زارمدا پژاند: هه میشه سپ تی شته کان به سه ر ه شاییه کانی سه رمدا هه ره س د ن، له ه نگی مه یینم وه رده دن.. شانازی به و مردووه وه بکه که ه شتا زیندووه!.. به م ش وه یه و نه ی ئه م نامه ک ن و تازه یه له سه ر ووپه ه ئاودزکردووه د رینه کاند دووباره ده نووسمه وه، دوامین چامه، دوانیگای ئو ه ح به نا ه ت زاوییه یه، ده یگر مه ئه م زیانه ی تاکه ییه کی تووله ی ل وه ده رده چ ت، ئه ویش ده ن ته وه حانه ی سه ر حانه ی نه مان که وتوون.

*سه فەرک به ره و دامرکانه وه

له گه لا جل و به رگه کانما، ئه وگ ژه و وکه لیوه یه هه تاوی بیر اده ما، چه مه ام شه و، به ده زووله ی هه ناسه کانی باران په نجه ره کانی ووتایی خ م ل بکه م و دابگیرس م بارانیش له ک چی دو ن یدا ته نها د ی مه رگی ب مان پ کردووه! چ ن ده توانم ئه م ک کوک دامرکانه له بار به رم، به سییه

زوورها نه كانم با له داگیرسان وهردهم و تنه په م؟ چن ده توانم كټ
و به ندى يادى خ م فراهم ش بكم؟ هميشه له تازيه و شاييه كاندا,
وه كو برين پكوهه گشته وزوون ده بووين, ثم سه فهره سرهه تاپا
پهرتى كردين

جوانى هاوك شه كانى مندا يى له بهرچاوه ته خه كانم هواندهوه
ده زوى ئه و ك لاره لاساره شى له هه نووكه ي غريبيمدا كاروواژ كرد
ثم سه فهره خ م شيه

مندا ييمى سوارى چرخ و فله كى فوتان كرد و ووو نه گه انه وه
تاهه تايى
خستنه كى يه كجاريى له بهر كى دا.

*ديده نى

ئه و چكه زستانيه بهرده وامه, هه نگو له چاوان ددز و و يان
ده كات.. ك ده ت: ثم تنه كه يه به تنه كه كانى دى ده چت؟ ك ده ت:
نه با مردن زهرده خه نه ت بس ته وه و خه ونه خوداييه كانت گ هوشاردات,
له په ناي بهرزيه كانى ئه و دا, به دزيه وه, ژووانه كى ديكه له گه
چاره نووسدا بهر قهرار كه, با ت ز و خ ي كا و يى بهرپا نه ب ت ئيدى
وه كو چيايه كى كه مته رخمى ئاسمانه وو ش و مه لى مات و حه په ساوى نه
شه واره ب و نه كان له ژر ته هزم و دا ووخانه هه مه جره
ناوه خته كانى دنيا هه ستاومه ته وه و
ده ست و په نجه ا بووه كانم چاوشار ك يه كى عاشقانه له گه ا گو ا ه دا
ده كهن.

*ژنه يهك ده واننه ته شه وه ها تووه كان

مندا ه پاژنه چكن و له خ م ش گه وزاوه كان, ده بنه هه موو شت ك:
لاولاوى گا گ ه كردوى سهر پياده ه وه دووره كان, ه ننگى دواكه وتووى
زهرده په, تاج ب شه ققزنى با ل كدانى سيسر كه كه چه ه برسويه كان,
ته ا يى ب گهرووى تينو هه گه او و ورده كرمه كان, ده بن به هه موو
شت ك ئينجا له زيوى شه وه كاندا كه كه ه يان و و له دنيا ده لاقه يهك
ده كا ته وه.. وهك شه پقه ي سهرى داه ه ته ري كه كان, ئاشناى لاسامه پ
ياريه كانى زستان ده بن, گا كانيان ب شه ق ا و دوانه ها تووه,
ده چ ته وه نه و كو را يى هه موو ته نادياره كان.

*په ژيوانى

ثم گا يه, ثم كه لاشه ووت و قووتانه ي باوه شى گشت شو نه كان, ثم
پ و پله خاوسانه.. نه ده بوايه: گ لاهه ب د ناوييه كانى ئه و شاره ي
له گه ا يادم مه ودا كانى مندا يى هه بژاردووه, بگ موه بهم دنيا
په ژيوانى و دوما ناوييه دووره ي له گه مه ي تاراوگه كاندا حى من

له خشته ده بات!

*کړو ژنی ناو

لهم دنيايه سهرتاسهر بـ من تهيمان و گوسوايه, په هسلکهکان
وهرزهکانيان ددهنه دست فهرام شیی, خاک و لیته له یی مهودا
سرکهکان دهگوازنهوه, کوژنی ناویش به گزه هی دنووکهکان له
پهسلانی خه مباری دهپه نننهوه, تا بـ د ه بـ دا دهکم ناواییهک
بخو قنن کهچی زستان چه تهوو کی بـ هحمه یی فنیان لـ ددز و
لهشی نهرمیان مـ میا دهکات!

*ئاب ووقه

ئی لهم گا بـ وستگایه به جهلادی ناو دانهوه قا بووه,
ندهبوايه.. ئای لهو جوانییهی ئهودیو دومانه چـ هکان و لهو دز وویه
ئهفسانهییهی لهمدیو دووکه هـ زهردهکانهوه ئا بـ ووقه یی هوهندی
هه ناسه ددات, ندهبوايه..

*ههساره

ئم ئـواره دووکه لاوییهی دهرهوهی تخووبه له هتهری نیگا
اپسکاوهکان, دواي خـ شه بوونی پـ ووه هـ واسراوهکانی بـ داریم,
دوامین قووقه یی که هـ شه رهکان درهنگی شهوی ههرماو بهرجهسته دهکن,
شهونمی زو لا یی کازیوهی دووریش بهسهر بـ شه لانی ز یی تاریکایی
دهبارنن, به قهوزهی سهوزی ئهو کوژانهوه خهوبینه, وهنهوزی گیانی
ماندووی خـ م پـ چایهوه و سهرم لهم بـ شاییه بـ تانـ پـ یه بوو به
ههساره یی سهقام ونکردوو, مهستی و نهی مندا کاریی خـ مم دـ اند,
شیریش بوو به گا بـ رهو کاکـ شانی گهردینه یی و لهسهر
ئستـ ره یه کی دووری قوو لای یی ناوی نووسیم

کانوونی

یه کهم 1988 - نیسانی 1989: دیمه شق